

Veliký omyl

Milí farníci, s vděčností vzpomínám na svůj lednový pobyt v klášteře trapistů Nový Dvůr v západních Čechách. Jejich skvělé pohostinství mi prospělo jak na těle, tak na duši. Že nevíte, co je to za řád? Jedná se o komunitu usilující o co nejvěrnější zachování Řehole sv. Benedikta (†547). Obyvatelé klášteře žijí proto dobrovolně v tichém rytmu neustálého střídání modlitby, četby a manuální práce. Přes den obdělávají polnosti, starají se o pastviny i o lesní porosty. Stopy jejich práce nelze přehlédnout. Obchůdek v domě pro hosty nabízí např. různé druhy výborné bio-hořčice místní výroby. Hlavním posláním mnichů je ale bezpochyby modlitba, které s velkou pečlivostí věnují denně několik hodin. To kvůli ní sem tito mladí muži přišli. Jsou to zapálení hledači Boha, od kterých se můžeme v mnohém inspirovat. Jejich nenápadný a z pohledu světa málo užitečný život kreslí závažný otazník nad naší úspěchanou, hlučnou, na výkon, publicitu a zábavu zaměřenou společností. Neměli bychom se raději také my více soustředit na podstatné věci, méně mluvit o hloupostech a lépe se modlit, aby náš život získal větší hloubku a naše činnost nebyla jen prázdným aktivismem?

Mnozí lidé jsou přesvědčeni, že na modlení budou mít čas nejdřív v důchodě nebo spíš ještě později, až jim poteče do bot kvůli nějaké vážné nemoci. To je však veliký omyl. Poslechněte, co k tomu ze své zkušenosti podotýká otec Jeroným (†1985), uznávaný učitel trapistů: „Kdybych se začal modlit až ve chvíli, kdy jsem se ocitl na ošetřovně, vůbec bych se dnes nemodlil. Ale všechny invokace k našemu Pánu a k Panně Marii, které jsem během celého života opakoval, se mi teď sami vrací na rty a pomáhají mi obracet se k Bohu. Kdybych si nebyl už dávno zvykl se je modlit, dnes bych v sobě nenašel energii nutnou k tomu, abych k nim hledal cestu.“ Jinými slovy, umění komunikovat s Bohem se člověk potřebuje vytrvale učit od svého mládí. V den odjezdu z Nového Dvora se mi stala nepříjemnost. Marně jsem otáčel v zapalování klíčem svého auta. Baterie, která v zimě stála příliš dlouho venku nečinná, zeslábla a neměla dost energie nutné pro rozjezd. Podobně dramatická a politováníhodná bude situace člověka, který se v nenadálé hodině svého utrpení nedokáže modlit, protože příliš dlouho stál a myslel si, že na zbožné myšlenky má čas.

Žehná vám otec Tomáš

Hromniční pouť matek

V sobotu 4. února zaplnily chrám Zvěstování Panny Marie ve Šternberku zástupy matek z blíзка i z dále. Přišly, aby se společně modlily za své děti. Některé poutní autobusy dojely pryč až z valašského Brumova (nedaleko hranic se Slovenskem). Z naší farnosti jsme se tam vypravili v malé skupince vůbec poprvé.

Tradice hromniční pouti sahá do 18. století, kdy se Morava obávala vpádu pruského vojska. Konaly se prosebné pobožnosti za odvrácení tohoto nebezpečí. Dne 1. února 1741 přinesly dvě ženy do šternberského kostela voskovou svíci o váze 21 liber jako oběť Matce Boží, aby skrze její přimluvu byly uchráněné od nepřátel. Důkazem toho, že i dnes cítí ženy silnou potřebu se modlit, byla pouť, které se podle věrohodného odhadu místního duchovního správce účastnilo na 1000 matek nejrůznějšího věku. Program letošního ročníku začal ve farním kostele modlitbou růžence přede mší svatou. Hlavním celebrantem bohoslužby byl P. Alfréd Volný z kněžského semináře, který při promluvě zdůraznil krásné povolání ženy-matky a potřebu

modliteb za děti v době, kdy je víc ceněn úspěch, než poctivost a víra. Během mše proběhlo žehnání svíček, jejichž světlo vyjadřovalo ochotu přítomných k oběti za děti. Odpoledne pak v příjemně vytopeném sále kulturního domu promlouvala sestra Veronika Barátová z Komunity Blahoslavenství o Boží lásce a mateřské lásce. Velice poutavě hovořila např. o rodičovském požehnání. Nestačí se za děti a blízké jen modlit, ale je třeba jim žehnat, přát Boží dobro. Pouť byla ukončena adorací, při které všechny maminky vkládaly v atmosféře plné důvěry jména svých dětí do košíčku, a svěřily je tak Kristu.

Každý rodič, každá matka ví ze své zkušenosti, jak obtížné je vychovat z dítěte dobrého člověka. Při hromniční pouti nám byla nabídnuta zvláštní Boží pomoc v tomto nelehkém a zároveň tak důležitém a neopomenutelném poslání.

Ludmila Štefanová

Modlitba matek při darování svíce

Pane Ježíši, přicházím před tebe jako matka. Prosím, abys žehnal mým dětem a všem dětem na celém světě. Děkuji ti za naše děti, jsou pro nás drahocenným darem. Pomoz nám, Pane, vždycky si to připomínat, zvláště když jsou v těžkostech. Pane, vždyť žijí ve světě plném násilí, ve světě, který tě vždy neuznává, ve světě, kde se mohou stát terčem posměchu, když vynají, že v tebe věří. Pomoz jim, aby byly silné, Pane. Pomoz nám poznat, že ty jsi stále s námi, že s námi sdílíš radost i bolest, že jsi vítěz nad zlou mocí. Jsi s námi, když se smějeme, a pláčeš s námi v bolestech. Prosíme tě, dej nám milosti,

kteří potřebujeme, abychom naplnily záměr, který máš s naším životem a splnily své povinnosti v rodinách. Ty jsi všemohoucí Bůh, ty můžeš věci změnit. Obracíme se k tobě s důvěrou a láskou, protože víme, že odpovíš na naše prosby. Chceme si vždy připomínat, jak velmi miluješ nás a naše děti, a že nás povzbuzuješ, abychom ti odevzdaly své problémy. Odevzdáváme se ti skrze přímlyvu Matky Boží a naší Panny Marie.

Pod ochranu tvou ...

Tříkrálová sbírka stále udivuje

Arcidiecézní charita Olomouc má už několik týdnů úředně rozpečetěné všechny sbírkové pokladničky letošní Tříkrálové sbírky. V olomoucké arcidiecézi jich bylo v evidenci 4 792 a lidé přes koledníky místních Charit darovali celkem 21 127 165,00 Kč. Minimálně 65 % výtěžku se vrací do regionů, kde byly vybrány. Dále budou podpořeny projekty zahraniční humanitární a rozvojové pomoci a projekty pomoci organizované diecézními Charitami a celorepublikové centrály Charity Česká republika. Komentář ke konečnému výsledku poskytl prezident Arcidiecézní charity Olomouc P. Bohumír Vitásek: „Mám radost. V době, kdy státní i krajské orgány nejvíce šetří na nejpotebnějších, dali naši občané svými dary najevo své sociální citění, které je u nás skutečně větší než v jiných zemích světa. Všem dárcům, koledníkům i organizátorům srdečně díky!“ „Tříkrálová sbírka mne stále udivuje a překvapuje. Na prvním místě je to ochotou, hlavně mladých lidí, zapojit se do ní. Jít do nepohody, zvonit od jedněch dveří ke druhým a prosit za potřebné. To je obdivuhodné. A trůfám si říct, že i samotný výsledek koledování jde vlastně proti logice, protože zase bude asi o něco vyšší než loni.“ komentoval průběžné výsledky ředitel Arcidiecézní charity Olomouc, Václav Kepřt. Dále řekl: „Hospodářská recese a krize jsou slova, která slycháme stokrát za den ze všech sdělovacích prostředků. Přesto jsou lidé ochotní rozdělit se a pamatovat na druhé. Snad je to i

tím, že jsou v takové situaci citlivější a vnímavější, možná je to tím, že za deset let už tato sbírka pomohla desítkám tisíců lidí a veřejnost jí proto věří. Já nevím, ale každopádně chci už teď všem poděkovat.“ (...)

Nad využitím Tříkrálové sbírky v rámci olomoucké arcidiecéze bdí komise, jmenovaná arcibiskupem Janem Graubnerem, která hodnotí záměry využití a dbá o to, aby byly finance využity efektivně, smysluplně a v rámci vyhlášeného záměru. Po definitivním sečtení celorepublikového výtěžku sbírky bude tato komise posuzovat a schvalovat záměry, předkládané místními Charitami. Každoročně je tak v olomoucké arcidiecézi podpořeno na 150 projektů.

Zdroj: www.acho.caritas.cz

Ve farnosti Senice na Hané koledovalo letos při Tříkrálové sbírce devět skupinek dětí (šest v Senici a tři v Seničce). V jejich pokladničkách napočítali pracovníci Charity a Obecních úřadů celkem 41.527,- Kč, což je skutečně úctyhodné. Součástí výtěžku bylo letos poprvé dobrovolné vstupné Tříkrálového koncertu, který ve vánočně nazdobeném kostele pořádala Obec Senice spolu s naší farností. Upřímně děkujeme členům olomouckého sboru Collegium vocale a jejich vedoucí paní Růžence Saligerové za dlouholetou přízeň i za jedinečný hudební zážitek z letošního ledna. Už teď se těšíme na nějaké příští setkání.

Úmysl společné modlitby farnosti

na měsíc březen:

za maminky v pozeňnaném stavu, aby přestály všechny obtíže těhotenství a mohly se radovat ze zdravého dítěte

na měsíc duben:

za dar zdraví pro papeže Benedikta (slaví 85 let)

Přehled hospodaření farnosti za rok 2011

Příjmy		
Nájemné		43 491,00
Fojnrt - dopravníková antény		4 500
Obec Senec - technické zařízení		6 000
p. Tobias - pozemky + doh		25 578
ZD Senec		7 413
Prodej majetku (sábl, kovopodpal)		11 743,00
Spršky		236 636,00
knežský seminář		7 500
Archdiézní charita		7 643
misie		12 796
Svatobratrský haldý		5 000
Svatá země		800
cirkveni školy		5 000
workshy v Senici		13 616
Fond pro Rio		4 500
radio Proglas - poklovníko		4 500
Cirkveni úkony (čtení, svatba, pohřb. ...)		5 700,00
Dary fyzických a právnických osob		82 872,00
sporozi/ Fondu pro Rio		31 800
hospodně		17 400
Úroky z vedení běžného účtu		25,11
Príspevek z dieceze		0,00
Príspevek státní (vyučitovení dotace SZIF)		494 099,00
Náhrady škod		0,00
Ostatní příjmy		18 000,00
wakdy do Fondu pro Rio		8 200
príspevkové poukázky na autobus		9 800
CELKEM		892 566,11 Kč

VÝDAJE		
Mzdy a daně z příjmu zaměstnanců		0,00
Odvody na pojištění zaměstnanců (za r. 2010)		3 503,00
Bohoslužebné výdaje (hostie, víno, svíce ...)		6 876,00
Různí výdaje		156 580,00
přijm		64 275
elektřina		29 330
voda		5 592
kancelářské technika, software		16 825
katechetické pomůcky		5 232
revizní práce		4 959
termostraniče Novice (12 ks)		3 737
kancelářské potřeby		2 478
koncegřské židle - dor		2 101
hliníkový žebřík (3x9)		2 190
olejový roškov		1 799
pokladni trezor		990
bankovní poplatky		825
Opravy památek		0,00
Opravy ostatní		32 417,00
rekonstrukce ozvučení v kostele		6 829
plachty mikrofon na oltář - dor		5 000
nábytek v kanceláři		10 500
kamenné schody před kostelem		7 754
Odeslané sbírky a příspěvky diecézi		63 139,00
společné aktivity dieceze (2 roky)		21 400
honorar/ fond		2 000
biblické dílo		1 000
Dary a charitativní výdaje		11 500,00
projekt Adopce na dalku (Mont)		6 500
radio Proglas		4 500
likvítorie knry - nemocnice (Indie)		500
Daně z nemovitosti		22 207,00

Nákup dlouhodobého majetku		79 205,00
Kuchyňská linka (výrobek a montáž)	18 000	
Křehová křemlov (2ks)	40 816	
sešeka na trávu	13 890	
lednička - dor	5 499	
Ostatní výdaje		28 639,00
paouří (outfitury do svítav	10 000	
řikavky (Taraxac, Acta curiae)	5 432	
formi den Service (Agose)	4 296	
slavnostní oběd (17.11.)	1 603	
cestovní (rech. adm., workanly)	1 596	
baučky pro mládežskou noolčku	1 359	
venovní pohledivce	1 263	
CELKEM		404 586,00 Kč

SOUHRNNÉ VÝSLEDKY HOSPODAŘENÍ FARNOSTI		
Počteční zástatok tinaro (1.1.)		63 720,69
Počteční stav závazků		450 000,00
půjčka od obce Service na Hromě	300 000	
půjčka od obce Spolčka	150 000	
Počteční stav pohledivce		0,00
Hocdi příjmu a výdajů v r. 2011		487 980,11
Konečný zástatok financí (31.12.)		101 700,80 Kč
Fond pro Rio	44 500	
přepočtko proti příjmovu (fara)	20 000	
dlouh workanly	13 616	
Konečný stav závazků a pohledivce		0,00 Kč

HOSPODAŘENÍ FONDU PRO RIO		
Vlády účasniku (Sekamina, Coufal, Klíč)		8 200,00
Sponzorské dary		11 800,00
Služky v kostele		4 500,00
CELKEM (31.12.)		44 500,00 Kč

HOSPODAŘENÍ KAPITKOVÉHO FONDU V SERVICI			
Počteční stav (1.1.)			20 329,00
Příjmy			13 486,00
Výdaje			9 272,00
workanly		700	
květiny a čistoty prostředky		1 600	
žitovky a svěčky		1 972	
otěvřní mikrofon v Serici		5 000	
Hocdi příjmu a výdajů v r. 2011			4 214,00
Konečný stav (31.12.)			24 545,00 Kč

A přece se točí

Klasický výrok známého fyzika a astronoma italského původu můžeme s trochu svrastělým obočím jistě použít všichni na adresu našich domácích elektroměrů a plynoměrů. Až budete pročítat údaje o hospodaření naší farnosti, jistě nepřehlédnete vysoké náklady na energie, které za loňský rok tvoří celkem asi 100.000,- Kč. Jedná se o jeden ze „špatných snů“ většiny farářů. A to ještě nemáme v Senici žádné topení v kostele. Za sebe bych vám chtěl říct, že energií šetřím a o otci Petrovi jsem slyšel, že bydlel z počátku v podmínkách ještě daleko krušnějších. Vy, kteří nejste na faře častými hosty, snad uvítáte několik zajímavých údajů ohledně topení. Termostat byl na podzim přemístěn do kuchyně a hlídá teplotu této společně využívané místnosti tak, aby kolísala mezi 15 a 16 stupni Celsia. V případě, že se půl dne nebo i více zdržuji mimo faru, stává se kuchyně automaticky jejím „nejteplejším“ zákoutím. Dokud nezačaly lednové mrazy, stála rtuť teploměru na chodbách (včetně horní koupelny kněze) na pozoruhodně stabilní a nakonec

docela příjemně hodnotě 10,5 stupňů. V poslední době však postupně klesala až na současné čtyři stupně. Předpokládám, že níže už jít nemůže, neboť i voda v rybnících prý mívá u dna kolem čtyř stupňů, aby při mrazech neuhynuly ryby. Je v tom kus moudrosti Stvořitele. Ložnice kněze je nyní jen pro otrlé povahy, neboť v ní naměříte 7 stupňů Celsia. Po návratu od trapistů proto spávám ve své pracovně, kde se dá topit dřevem. Jsem moc rád, že jsme tam v létě s ekonomickou radou zavčas pořídili krbová kamna (viz foto), díky kterým mohu pokoj udržovat na normálních provozních teplotách vzduchu, tj. mezi 15 a 20 stupni Celsia. Přítápění v koupelně je nyní řešeno přidavným olejovým radiátorem na elektřinu (viz nákup v tabulce výdajů).

Pro úplnost této zprávy dodávám, že v loňském roce pořídila senická farnost hned dvoje velká kamna. Ta druhá (v pokoji do zahrady) jsou nezbytná při nárazových setkáních většího rozsahu (např. společenství manželů,

duchovní obnovy, silvestr mládeže, ministrantská schůzka apod.). Pastorační a ekonomická rada, schola a sbor využívají zpěvárnou v přízemí, kde je výhodou nízký strop a stačí tam škrtnout sirkou v malých petrách. Ty do místnosti – kde má své oficiální sídlo – pořídilo na své náklady občanské sdružení Aktiv plus.

Kromě výdajů na kamna splácela naše farnost v loňském roce staré dluhy a pořídila

řadu důležitých věcí (sekačku na trávu, ledničku do kuchyně, techniku do kanceláře ...). Z toho důvodu předkládaný přehled hospodaření bohužel nevykazuje žádné meziroční úspory. To se nyní razantně změní.

Za pochopení a vstřícnost všem farníkům děkuje

otec Tomáš

Mariina Legie z Dublinu do celého světa

Zakladatelem Mariiny Legie, která se v posledních měsících dostala až do naší obce, je irský katolický křesťan Frank Duff (1889 – 1980). Svě základní přesvědčení shrnul takto: „Apoštolát je zvláštním znakem církve a je neoddělitelný nejen v životě církve jako takové, ale i v životě každého jednotlivého člena církve. Nikdo nemůže být skutečným katolíkem, pokud není zároveň apoštolem.“ Mariina Legie vznikla 7. září 1921 s cílem oslavit Boha posvěcením svých členů. To se děje zejména modlitbou a aktivní spoluprací při plnění poslání Marie a církve:

Modlitba: Na každé schůzce Legionářů se modlí růženec a Magnificat. Soška Manny Marie symbolizuje, že poslání Legie se děje skrze Marii a že Maria je na schůzce přítomná.

Práce: Práce se koná ve skupinách, které jsou ustanoveny ve farnosti a jsou určeny pro návštěvy v nemocnicích, domovech důchodců apod. Tato činnost je vždy po dohodě s duchovním. Práce Legie je její apoštolát, je to hlásání evangelia všem lidem. Legionáři se obracejí zvláště na nemocné, opuštěné či jinak strádající.

Duchovní vedení: Duchovní vůdce je odpovědný za prohlubování víry Legionářů, za jejich růst ve svatosti a za znalosti učení církve. Věrnost církvi je základním znakem Legie.

Vědomosti a nástroje: Legionář nepotřebuje žádné zvláštní školení. Vše se dozví na schůzkách Legie a spoluprací s ostatními členy. Jeho nástroje jsou jeho víra, láska k lidem, vydávání svědectví a přinášení naděje.

Dnes působí Mariina Legie ve 191 zemích na všech kontinentech. Má více než 3 miliony aktivních členů a přes 10 milionů členů modlících se. V Senici na Hané se k tomuto dílu zatím hlásí tři lidé, z nichž pouze Jiří Dolák zde má také své trvalé bydliště. V sobotu 11. února složili ve farním kostele členové senické buňky Legie slib. Přetiskujeme pozdrav čtenářům našeho Listu, který jsme při této příležitosti dostali:

„Milovaní bratři a sestry. Láska je silou Mariiny Legie. Název Legie vychází z toho, že jsme církev bojující a jsme ve službě Bohu v konkrétních úkolech pro dobro lidí. Vede nás při tom Duch, který nám byl vlit skrze křest (a bířmování). Láska k Matce Boží, Panně Marii, je znamením Legie. Ona sama ji vede, aby byl Kristus zvěstován. Tak máme přinášet ovoce Ducha Božího nejen v modlitbě, ale i v konkrétní službě nemocným, opuštěným, utlačovaným i osamělým. Máme pomáhat tam, kde nás jakýkoliv člověk poprosí o pomoc, radu či modlitbu. ... Děkujeme vám za přijetí v této farnosti a pokud bychom vám mohli být užiteční Kristovou láskou, nebojte se nás oslovit. Od toho je zde Mariina Legie. Přejí hojnost Božího požehnání všem čtenářům zpravodaje a odvalu k lásce.“

Marie Sterzová

Postoje papežů k Mariině Legii:

Pius XI.: Udělujeme zvláštní požehnání tomuto krásnému a svatému dílu – Mariině Legii - ... Modlíme se za vás, abyste mohli ještě opravdověji vykonávat tento apoštolát modlitby

a práce ... když to budete činit, Bůh z vás také učiní spolupracovníky na vykoupení.

Pius XII.: Jeho Svatost s otcovským zájmem sledovala celé roky pokrok Legie, jak mohutněla armáda oněch oddaných a odvážných svěřenců Panny Marie, bojujících proti silám zla v dnešním světě, a raduje se s vámi, že nyní je možno spatřit standartu legie vztyčenou ve čtyřech směrech zeměkoule.

bl. Jan XXIII.: Mariina Legie ukazuje pravou tvář katolické církve.

Pavel VI.: Duch Mariiny Legie nalézá plodný pokrm v hlubokém duchovním životě jejích členů, v jejich kázni, jejich obětavosti pro spásu bližních, jejich neústupné loajalitě k církvi.

Benedikt XVI. při setkání s vedoucími představiteli Legie: „Děkuji za vaši práci.“

Chci zdůraznit „svátosti uzdravení“

Poselství papeže ke Světovému dni nemocných

Drazí bratři a sestry,

u příležitosti Světového dne nemocných, který se slaví 11. února, v den památky Panny Marie Lurdské, toužím obnovit svou duchovní blízkost vůči všem nemocným, kteří se nacházejí v léčebných zařízeních anebo v rodinné péči. Projevují každému z nich výrazy starostlivosti a lásky celé církve. Šlechetným a láskyplným přijetím každého lidského života, především slabého a nemocného, vyjadřuje křesťan důležitou stránku svého vlastního evangelního svědectví podle Kristova příkladu, který se skláněl k člověku a jeho duchovním i hmotným bolestem, aby je uzdravoval.

1. Tento rok je přípravou na příští slavnostní Světový den nemocných, který se bude slavit v Německu 11. února 2013 a připomene emblematickou evangelní postavu dobrého Samaritána (srov. Lk 10,29-37). Letos chci zdůraznit „svátosti uzdravení“, to znamená svátost pokání a smíření a svátost pomazání nemocných, jejichž přirozeným završením je přijímání eucharistie.

Setkání Ježíše s deseti malomocnými, o němž vypráví evangelium sv. Lukáše, a zvláště Pánova slova řečená jednomu z nich: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ (v. 19), nám pomáhají, abychom si uvědomili důležitost víry pro ty, kdo se přibližují k Pánovi pod tíhou utrpení a nemoci. Při setkání s Pánem mohou doopravdy zakusit, že ten, kdo věří, nikdy není sám! Bůh ve svém Synu nás neponechává našim úzkostem a bolestem, ale je nám blízko, pomáhá nám v

jejich snášení a touží uzdravit nás v hloubi našeho srdce (srov. Mk 2,1-12).

Víra jediného z malomocných, který vidí, že je zdravý, a na rozdíl od ostatních se plný úžasu a radosti vrací k Ježíšovi, aby mu projevil svou vděčnost, nám ukazuje, že znovuzískané zdraví je znamením něčeho cennějšího, než je obyčejné fyzické uzdravení; je znamením spásy, kterou nám Bůh dává skrze Krista. Nachází výraz v Ježíšových slovech „Tvá víra tě zachránila“. Ten, kdo ve svém utrpení a nemoci vyzývá Pána, si je jistý, že jeho láska ho nikdy neopustí a že nikdy nebude chybět ani láska církve, jež je prodloužením v čase Pánova spásonosného díla. Fyzické uzdravení jako výraz celkové spásy ukazuje na důležitost, které pro Pána nabývá člověk v celistvosti duše i těla. Ostatně každá svátost vyjadřuje a uskutečňuje blízkost samotného Boha, jenž absolutně nezištně „se nás dotýká prostřednictvím hmotných skutečností... které bere do služby a činí z nich nástroje pro naše setkání s ním samotným“ (homilie při Missa chrismatica 1. dubna 2010). „Zviditelňuje se jednota mezi stvořením a vykoupením. Svátosti jsou výrazem tělesnosti naší víry, která zahrnuje tělo i duši, zahrnuje celého člověka“ (homilie při Missa chrismatica 21. dubna 2011).

Hlavním úkolem církve je zajisté hlásání Božího království, „ale právě samotné hlásání musí být procesem uzdravování: ‚obvázat poraněná srdce‘ (Iz 61,1)“ (tamtéž), podle úlohy svěřené Ježíšem jeho učedníkům (srov. Lk 9,1-2; Mt 10,1,5-14; Mk 6,7-13). Propojení fyzického zdraví a zahojení ran na duchu nám pomůže, abychom lépe pochopili „svátosti uzdravení“.

2. Svátost pokání často stála v centru úvah církevních pastýřů právě proto, že má velkou důležitost na cestě křesťanského života od té chvíle, co „veškerá hodnota pokání spočívá v tom, že nás znovu vrací do stavu Boží milosti a poutá nás k Bohu v důvěrném a velkém přátelství“ (Katechismus katolické církve 1468). Církev i nadále hlásá odpuštění a smíření, jemuž propůjčoval Ježíš svůj hlas, a neustále vyzývá celé lidstvo, aby se obrátilo a uvěřilo v evangelium. Bere si za svou výzvu apoštola Pavla: „Jsme Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20). Ježíš svým životem hlásá a zpřítomňuje Otcovo milosrdenství. On nepřišel proto, aby soudil, ale aby odpouštěl a zachraňoval, aby dával naději i v nejhlubší temnotě utrpení a hříchu a daroval věčný život. Proto se ve svátosti pokání „lékem zpovědi“ zkušenost hříchu nepropadá do zoufalství, ale setkává se s Láskou, která odpouští a proměňuje (srov. Jan Pavel II., posynodální exhortace *Reconciliatio et Paenitentia* 31).

„Nekonečně milosrdný Bůh“ (Ef 2,4), tak jako otec z evangeliího podobenství (srov. Lk 15,11-32), neuzavírá své srdce před žádným ze svých dětí, ale očekává je, hledá je a přichází za nimi tam, kde se odmítáním společenství uzavírají do samoty a rozdělení. Zve je, aby se shromáždily kolem jeho stolu a radovaly se z odpuštění a ze smíření. Bolestná chvíle, z níž by mohlo vzejít pokušení, aby upadly do beznaděje a do zoufalství, se tak může proměnit v čas milosti, kdy mohou vstoupit do sebe, a tak, jako marnotratný syn z pomyšlení, přehodnotit svůj život, poznat své omyly a pády, pocítit stesk po Otcově objetí a vydat se na cestu domů. On ve své velké lásce vždy a stále bdí nad naším životem a očekává nás, aby každému dítěti, které se k němu vrátí, nabídl dar plného smíření a radosti.

3. Z četby evangelia jasně vyplývá, jakou mimořádnou pozornost Ježíš vždy věnoval nemocným. Nejen posílal učedníky, aby léčili jejich rány (srov. Mt 10,8; Lk 9,2; 10,9), ale také pro ně ustanovil specifickou svátost – pomazání nemocných. Jakubův list dosvědčuje přítomnost tohoto svátostného úkonu již v prvním křesťanském společenství (srov. 5,14-16). Pomazáním nemocných doprovázeným modlitbou kněží poroučí celá církev

nemocné trpícím a oslavenému Pánovi, aby je zbavil vin a zachránil je; dokonce je vyzývá, aby se duchovně sjednotili s Kristovým utrpením a smrtí, a tak přispěli k dobru celého Božího lidu.

Tato svátost nás přivádí ke kontemplaci dvojího tajemství Olivové hory, kde se Ježíš dramaticky ocitá před cestou, kterou mu naznačil Otec, před cestou utrpení jako nejvyššího skutku lásky, a kde tuto cestu přijímá. On je v této hodině zkoušky prostředníkem, „přenáší a bere na sebe utrpení a bolest světa a proměňuje ji ve výkřik k Bohu; přináší ji před Božíma očima do jeho rukou a tím ji reálně nese k okamžiku vykoupení“ (Lectio divina, setkání s římským klérem 18. února 2010). Ale „Olivová zahrada je... taktéž místem, odkud on je vzat k Otcí, a tedy místem vykoupení... Toto dvojí tajemství Olivové hory je stále činné i ve svátostném oleji církve... ve znamení Boží dobroty, která se nás dotýká“ (homilie při Missa chrismatica 1. dubna 2010). V pomazání nemocných se nám nabízí olej jako svátostná materie, takřka „jako Boží medicína... která nám nyní poskytuje jistotu o jeho dobrotě, má nás posilovat a utěšovat, ale zároveň, bez ohledu na fakt nemoci, nás odkazuje na definitivní uzdravení (srov. Jak 5,14)“ (tamtéž).

Tato svátost si v teologické reflexi i v pastorační práci s nemocnými zaslужuje větší pozornosti. Jelikož si ceníme obsahu liturgických modliteb přizpůsobených různým situacím spojeným s chorobou člověka, a to nikoli jen na konci života (srov. Katechismus katolické církve 1514), pomazání nemocných nesmí být považováno za jakousi „menší svátost“ vzhledem k ostatním. Pokud je pozornost a pastorační péče o nemocné na jedné straně pro trpícího znamením Boží láskyplnosti, na druhé straně přináší duchovní prospěch i kněžím a celému křesťanskému společenství, s vědomím toho, že cokoli učiníme jednomu z nejmenších, to učiníme samotnému Ježíšovi (srov. Mt 25,40).

4. O „svátostech uzdravení“ říká sv. Augustin: „Bůh uzdravuje všechny tvé choroby. Neboj se tedy. Všechny tvé choroby budou uzdraveny... Ty mu jen musíš dovolit, aby tě léčil a nesmíš jeho ruce odmítat“ (Výklad k žalmu 102,5: PL 36, 1319-1320). Jedná se o cenné prostředky Boží milosti, které pomáhají nemocnému, aby se stále více přizpůsoboval ta

ajemství Kristovy smrti a zmrtyvýchvstání. Spolu s těmito dvěma svátostmi bych chtěl zdůraznit i důležitost eucharistie. Je-li přijímána v době nemoci, jedinečným způsobem přispívá k transformaci tím, že spojuje člověka, který se živí Ježíšovým tělem a krví, s obětí, kterou on sám učinil ze sebe a přinesl Otci pro spásu všech. Necht' celé církevní společenství a především farnosti věnují pozornost tomu, aby zajistily možnost častého svátostného přijímání všem, kdo z důvodu zdraví nebo věku nemohou přicházet na místa slavení. Tito bratři a sestry tak dostanou možnost posilovat svůj vztah s ukřížovaným a zmrtyvýchvalým Kristem a svým životem obětovaným pro Kristovu lásku budou mít účast na samotném poslání církve. S ohledem na to je důležité, aby se kněží, poskytující svou delikátní službu v nemocnicích, léčebných zařízeních i v obydlích nemocných, cítili být „skutečnými služebníky nemocných, znamením a nástrojem Kristova soucitu, který musí zasáhnout každého člověka poznamenaného utrpením“ (Poselství k 18. Světovému dni nemocných 22. listopadu 2009).

Následování Kristova velikonočního tajemství, které se uskutečňuje i prostřednictvím duchovního přijímání, nabývá zcela specifického významu, když je eucharistie vysluhována a přijímána jako viaticum. V takovém okamžiku života ještě naléhavěji zaznívají Pánova slova: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54). Podle definice sv. Ignáce z Antiochie je eucharistie, především jako viaticum, „lékem nesmrtnosti a protilátkou ke smrti“ (List k

Efezanům 20: PG 5, 661), je svátostí přechodu ze smrti do života, z tohoto světa k Otci, který všechny očekává v nebeském Jeruzalémě.

5. Téma tohoto poselství k 20. Světovému dni nemocných „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ ukazuje i směrem k nastávajícímu „Roku víry“, který začne 11. října 2012. Je vhodnou a cennou příležitostí, abychom znovu objevili sílu a krásu víry, hlouběji poznávali její obsah a svědčili o ní každodenním životem (srov. apoštol. list Porta fidei 11. října 2011). Toužím povzbudit nemocné a trpící, aby ve víře stále nacházeli pevnou kotvu posilovanou nasloucháním Božímu slovu, osobní modlitbou a svátostmi; pastýře pak vyzývám, aby byli stále více disponibilní pro vysluhování svátostí nemocným. Necht' jsou kněží podle příkladu Dobrého Pastýře a jako vůdci jim svěřeného stáda stále plni radosti, mají starost o slabší, o obyčejné lidi, o hříšníky a slovy plnými upokojující naděje projevují nekonečné Boží milosrdenství (srov. sv. Augustin, List 95,1: PL 33, 351-352).

Jménem svým i jménem církve znovu děkuji těm, kdo pracují ve světě zdraví, i rodinám, které ve svých příbuzných vidí tvář trpícího Pána Ježíše, protože ti všichni svojí profesionální schopností i svým mlčením, aniž by často vyslovovali Kristovo jméno, o něm konkrétně svědčí (srov. homilie při Missa chrismatica 21. dubna 2011).

Pozvedněme svůj důvěryplný pohled a svou modlitbu k Panně Marii, Matce milosrdenství a

Uzdravení nemocných. Kéž její mateřský soucit, který pociťovala v blízkosti svého Syna umírajícího na kříži, doprovází a podporuje víru a naději každého nemocného a trpícího člověka na cestě k uzdravení jeho tělesných i duchovních ran.

Všechny ujišťuji, že na ně myslím v modlitbě

, a každému uděluji své zvláštní apoštolské požehnání.

Benedictus PP. XVI

Rok biřmování ano, ale co s ním?

Už více než dva měsíce visí v kostele krásný a nepřehlédnutelný plakát k Roku biřmování. Promítne se tento nápad biskupů nějak i do našeho života? Dnes vám s pastorační radou předkládáme pár konkrétních návrhů, jak je možné uchopit tuto výzvu. Věříme, že si z bohaté nabídky podnětů vyberete.

1. Přihlásit se k přípravě na přijetí svátosti biřmování (začíná 13. dubna)
2. Účastnit se cyklu přednášek pro dospělé na téma Dary Ducha Svatého (poslední pátek v

měsíci kromě letních prázdnin)

3. Objednat si text speciální svatodušní novény a zapojit se před Letnicemi do modlitby nejen v kostele, ale i doma
4. Slavit svátek Seslání Ducha Svatého s větším nasazením než jindy (včetně vigílie)
5. Pokud to ještě nedělám, nabídnout jistou část svého času pro službu v církvi (asi tak jednu hodinu za týden)
6. Vyhradit si jeden den v roce, abych se mohl

účastnit nějaké duchovní obnovy

Co říká Písmo svaté o svátosti biřmování?

Už ve Starém zákoně Boží lid čekal na to, až bude vylit Duch Páně na očekávaného Mesiáše. Ježíš žil svůj čas v mimořádném Duchu lásky a dokonalé jednoty s nebeským Otcem. Tento Ježíšův Duch byl „Duchem svatým,“ kterého Izrael toužebně očekával. Byl to tentýž Duch, kterého Ježíš přislíbil svým učedníkům, týž Duch, který sestoupil padesát dní po Velikonocích o svátku Letnic na apoštoly. A je to týž svatý Ježíšův Duch, který sestupuje na každého, kdo přijme svátost biřmování. (Katechismus pro mládež, otázka č. 204)

Kdo se může přihlásit k biřmování v Senici?

Každý pokřtěný katolický křesťan, který ještě nebyl biřmován a který v r. 2013 dovrší alespoň 15 let.

Co bude obnášet příprava?

Příprava biřmovanců v naší farnosti začne hned v pátek po Velikonocích a bude obsahovat katechezi na faře jednou za 14 dní (s přestávkou během letních prázdnin). Každé probírané téma se bude opakovat dvakrát, a to v pátek večer a v neděli

V případě, že nejste biřmovaní a chcete se přihlásit do našeho kurzu přípravy na přijetí této svátosti, odevzdejte prosím v sakristii nebo na faře následující přihlášku:

PŘIHLÁŠKA DO KURZU PŘÍPRAVY K BIŘMOVÁNÍ 2012

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Bydliště:

Rok křtu:

Pro setkání budu obvykle preferovat: pátek – neděli

Podpis:

dopoledne, vždy po mši svaté. Každý účastník bude si moci svobodně vybrat, zda přijde v pátek či v neděli. Manželé se mohou prostřídat. Ukončení přípravy ponechávám zatím otevřené. Na konci prosince se spolu domluvíme, kdo a jak dlouho bude chtít v setkávání pokračovat.

Na co bych měl dát při rozhodování o biřmování pozor?

Měl bych uvážit, že v našich končinách se příprava k biřmování vyhledává většinou jednou za pět let. Tak důležitou věc není rozumně odkládat bez vážného důvodu.

Musím prodělat přípravu, i když patřím mezi nemocné?

Právo biřmovat nemocné farníky dostali od biskupa všichni kněží. Příprava se má řešit individuálně a může být krátká. Pokud se vás to týká, neváhejte zavolat na faru.

Těší se na vás otec Tomáš

Události a pozvánky

Modlitební setkání Mariiny Legie

fara Senice: každá sobota v 8:30

V návaznosti na oficiální vznik místní buňky Mariiny Legie v Senici budou její pravidelná modlitební setkání probíhat od 18. února na faře. Součástí programu je vždy růženec před sochou Panny Marie a několik legionářských modliteb, četba, zamyšlení a vzájemné povzbuzení do služby v církvi. Je-li přítomen kněz, má po čtení promluvu, což by u nás mohlo být jednou za měsíc.

Sbirka na opravu varhan

neděle 19. února a 18. března

Popeleční středa

středa 22. února

Stojí za úvahu zvážit, zda bychom alespoň při této příležitosti nemohli zachovat půst v jeho radikální podobě, tj. o chlebě a vodě (resp. čaji). V každém případě váže všechny katolické křesťany od 14 let povinnost zachovat dnes striktní půst od masa. Mimoto se nám od 18 do 60 let ukládá také tzv. půst újmy, tj. omezit dle svého uvážení také obvyklé množství jídla. Vyvrcholením postního dne bude mše svatá s udílením popelce. Celá následující postní doba přípravy na Velikonoce se má prožívat jako zvláštní čas kající praxe církve.

Rytířská výprava do Valašského království

od pátku 24. do neděle 26. února

Chceš-li se (po domluvě se svými rodiči) přidat k zimní víkendovce přátel krále Artuše, domluv se co nejdříve s otcem Tomášem nebo s Vendulou Koupilovou, kteří ti mohou předat další informace. Cena za pobyt 500,- Kč. Sraz na nádraží v Senici - pátek v 16:30. Návrat zpět - neděle v 17:43.

Pobožnost křížové cesty

každou postní neděli ve 14 hodin (mimo 11. března)

Účast na rozjímání bolestné cesty našeho Pána, kterou podstoupil pro naši

záchranu, je obdařena možností získat plnomocné odpustky. Děkujeme všem, kdo se zapojí do přípravy a vedení těchto pobožností.

Latina při mši svaté

V letošním roce si osvěžíme (příp. se naučíme) latinský Otčenáš (Pater noster). Budeme jej společně zpívat při nedělní mši až do Velikonoc. Znalost základních modliteb v latinském jazyce patří k běžné výbavě katolického křesťana. Vzpomeňte si např. na liturgii se Svatým Otcem při jeho návštěvě naší vlasti v r. 2009.

Návštěvy nemocných

pátek 2. března a úterý 3. dubna

Pozor na změnu termínu návštěv ve Svatém týdnu. Zájemci o velikonoční zpověď a svaté přijímání, ke kterým kněz nechodí každý měsíc, se mohou hlásit na telefonu pana faráře (zadní strana zpravodaje).

Bdění mladých s Ježíšem

Senička: pátek 2. března od 20:30

Je ti mezi 15 a 30 lety a přemýšlíš, jak dobře prožít páteční večer? Pjijď se s několika kamarády – kteří také překonali svou pohodlnost – modlit do kaple a uvidíš, že nebudeš litovat.

Mariánská sobota

sobota 3. března od 7:30

Tradice prvních sobot v měsíci zasvěcených Panně Marii je mezi námi prožívána jako pravidelná příležitost vyprošovat milost obrácení a dar víry našim blízkým a také všem obyvatelům Senice a Seničky. V měsíci dubnu (Bílá sobota) bude program připraven velikonočnímu tridu.

Sněžanky 2012

Archa Rajnochovice: od 5. do 9. března

Jarní prázdninové pobyty v arcidiecézním táborovém středisku Archa jsou určeny dětem od 8 do 15 let. Jedná se pohádkově laděné

dobrodružství od pondělního odpoledne do pátečního poledne. Ani letos nebudou chybět hry venku i vevnitř, výtvarné dílny, duchovní programy. O děti se starají vedoucí, zdravotník, paní kuchařka a kněz. Ubytování je v chatkách pro zimní provoz, které jsou vytápěny krbovými kamny. Cena 650,- Kč (pro členy Sarkander sleva). Kontakt a přihlášky: T. S. Archa, Košovy 196, Rajnochovice 768 71, archa.rajnochovice@centrum.cz

Ministrantská schůzka

sobota 10. března v 8:30

Společenství manželů

sobota 10. března v 16 hodin

Křížová cesta pod širým nebem

Svatá Voda: neděle 11. března v 15 hodin

Jednání pastorační rady

středa 21. března v 18:45

Promítání filmu Ostrov

Senice: pátek 23. března v 19 hodin

V předvečer duchovní obnovy můžete na faře shlédnout film (2006), který vypráví příběh o pokání a odpuštění z prostředí malého pravoslavného kláštera na jednu zapadlém ruském ostrově.

Postní duchovní obnova

Senice: sobota 24. března od 8:30

Milí farníci, nabízím vám poprvé možnost farní duchovní obnovy. V kostele ranními chválami. Potom v příjemném prostředí na faře vyslechneme dvě přednášky proložené časem k osobní meditaci a modlitbě. Před polednem bude mše svatá a pak společný oběd. Příležitost ke zpovědi budete mít po skončení programu od 14 hodin v kostele. Kdo si bude chtít obnovu prodloužit, může přijít už v pátek večer na křížovou cestu nebo na večerní film, který doporučuji. Srdečně zve otec Tomáš.

Zpovídání před Velikonocemi

Senice: sobota 24. března od 14 hodin

Těšetice: sobota 31. března od 14 hodin

Týden modliteb za mládež

od 25. března do 1. dubna

Setkání mladých věřících v jednotlivých děkanátech předchází týden modliteb, k němuž nás jménem ČBK vyzývá českobudějovický biskup Jiří Paďour: „Modlitba je projev důvěry k našemu nebeskému Otci a známka naší živé a účinné starosti a péče o mladé. Myslete na své! A skrze ně a s nimi rozšiřte prosbu o požehnáni na ty ostatní! To je katolický, všeobjímající rozměr modlitby. A to je vždy nová zkušenost víry. Bratři a sestry, milujte mládež! Myslete na ni! Svěťme ji Kristu, dobrému Pastýři. Pán nám všem hojně požehná.“

O darech Ducha Svatého (1)

Senice: pátek 30. března v 18:45

Dnes začíná cyklus katechezí pro dospělé otevřený u příležitosti Roku biřmování pro všechny zájemce o vzdělávání ve víře. Přednášky budou bývat jednou za měsíc kromě letních prázdnin.

Děkanátní setkání mládeže

Jednov: sobota 31. března

Motto setkání dané pro letošní rok papežem Benediktem XVI. zní: „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!“ (Flp 4,4). Bližší informace o programu akce nabídne za pořadatele Honza Navrátil.

Postní almužna

Květná neděle 1. dubna

Od popeleční středy jsme měli možnost strážat finanční plody svého sebezáporu do papírových pokladniček Postní almužny. Dnes je přineseme v obětním průvodu k oltáři. Ekonomická rada farnosti děkuje každému, kdo se tímto způsobem v rámci projektu Adopce na dálku ochotně zapojil do zajišťování školní docházky naší holčičky Phary z Haiti.

Hrané pašije

Žďár nad Sázavou: úterý 3. dubna ve 20 hodin

Uzávěrka velikonocního čísla:

neděle 25. března

Farní večer – Agapé 2012

Senice: středa 4. dubna od 17:30

Milí farníci, stalo se v posledních letech zvykem, že součástí oslav Svatého týdne v Senici je také společný večer, na který přicházejí všichni, kdo chtějí upevnit dobré vztahy a připomenout si něco z biblických velikonočních zvyklostí. Ani letos proto nebude na prostřeném stole chybět pečený beránek, víno, nekvašené chleby a zeleninové saláty. Ve tvářích přítomných byste měli najít radost z víry vyjádřenou mimo jiné hudbou a zpěvem. Oproti minulým ročníkům se mění především termín akce a způsob jejího zahájení. Sejdeme se v kostele už ve středu, a to nikoli ke mši svaté, ale

ke zpívané modlitbě večerních chval. Jsem přesvědčen, že Zelený čtvrtek není pro podobné aktivity vhodný, protože by odváděly naši pozornost od slavnostní liturgie a následného doprovázení Ježíše do Getseman. Bezprostředně po střeďechních večerních chválách bude následovat večere na sále kulturního domu. Jménem všech organizátorů letošního Agapé vás mezi nás zvu a těším se na plodné setkání, které poslouží k Boží oslavě. Předem také děkuji za veškerou nabídnutou pomoc.

otec Tomáš

Pro děti

Hádky

Kdo má vpředu dvě oči, ale vzadu ještě spoustu dalších?

Ve stáji jsou lidé a koně. Celkem je zde 22 hlav a 72 nohou. Kolik koňů a kolik lidí je ve stáji?

Matka má sedm dětí, polovina z nich jsou kluci. Jak je to možné?

Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, na kolikátém místě budete?

prav. 14 koní a 0 lidí, druhá polovina jsou také kluci, drahy